

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 57.948/1/V
van 19 augustus 2015

avis 57.948/1/V
du 19 août 2015

over

sur

een voorontwerp van wet 'tot
wijziging van artikelen 419, i),
iii) en 420 van de
programmawet van
27 december 2004'

un avant-projet de loi
'modifiant les articles 419, i),
iii) et 420 de la loi-programme
du 27 décembre 2004'

Op 22 juli 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Financiën verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 7 september 2015,^(*) een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet ‘tot wijziging van artikelen 419, i), iii) en 420 van de programmawet van 27 december 2004’.

Het voorontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 11 augustus 2015. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Bert THYS, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Koen MUYLLE, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 19 augustus 2015.

*

Le 22 juillet 2015, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre des Finances à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, prorogé de plein droit jusqu'au 7 septembre 2015^(**), sur un avant-projet de loi ‘modifiant les articles 419, i), iii) et 420 de la loi-programme du 27 décembre 2004’.

L'avant-projet a été examiné par la première chambre des vacations le 11 août 2015. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Jeroen VAN NIEUWENHOVE et Bert THYS, conseillers d'État, Michel TISON, assesseur, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Tim CORTHAUT, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Koen MUYLLE, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 19 août 2015.

*

(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege wordt verlengd met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

(**) Ce délai résulte de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, *in fine*, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, qui précise que ce délai est prolongé de plein droit de quinze jours lorsqu'il prend cours du 15 juillet au 31 juillet ou lorsqu'il expire entre le 15 juillet et le 15 août.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het voorontwerp strekt tot het toekennen van een verlaagd tarief voor de bijdrage op energie voor aardgas, aangewend als verwarmingsbrandstof voor zakelijk gebruik, ten gunste van bedrijven met een “energiebeleidsovereenkomst”, afgeleverd door het Vlaamse Gewest of met een “accord de branche”, afgeleverd door het Waalse Gewest of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Dat verlaagde tarief van 0,54 euro per MWh (bovenste verbrandingswaarde) wordt opgenomen in artikel 419, i), iii), van de programmawet van 27 december 2004 (artikel 2 van het ontwerp). De Koning wordt gemachtigd om de “toepassingsmodaliteiten” (lees: nadere regels) met betrekking tot het verlaagde tarief te bepalen (artikel 3 van het ontwerp – ontworpen artikel 420, § 7). Een bepaling met betrekking tot de verplichte registratie voor personen die een economische activiteit uitoefenen, wordt aangepast zodat die voortaan ook geldt voor personen die in aanmerking willen komen voor het verlaagd tarief (artikel 4 van het ontwerp – ontworpen artikel 432, § 3, zesde streepje).

VORMVEREISTEN

3.1. De stellers van het ontwerp gaan ervan uit dat de ontworpen regeling voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 44 van verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 ‘waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard’ (hierna: algemene groepsvrijstellingsverordening), zodat ze is vrijgesteld van de verplichting tot aanmelding bij de Europese Commissie, vervat in artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU). In het formulier met de voorafgaande regelgevingsimpactanalyse (RIA) wordt dienaangaande het volgende uiteengezet:

“Het verlaagd tarief wordt ingesteld op 0,54 euro per MWh wat overeenstemt met het Europees minimumtarief voorzien in Richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit.

De toepassing van dit bedrag wordt toegestaan door de bepalingen van artikel 44 van de Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard; in dit geval bepaalt artikel 44 dat de

¹ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

steunregeling in de vorm van kortingen op milieubelastingen die voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 2003/96/EG – van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit verenigbaar zijn met de interne markt in de zin van artikel 107, lid 3, van het Verdrag.”

In zoverre effectief is voldaan aan de voorwaarden in richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 ‘tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit’, inzonderheid wat betreft de erin vervatte minimumbelastingniveaus voor energieproducten, evenals aan de voorwaarden van hoofdstuk I van verordening (EU) nr. 651/2014, moet de ontworpen regeling niet worden aangemeld bij de Europese Commissie.

3.2. Dit alles neemt evenwel niet weg dat de ontworpen regeling moet voldoen aan de voorwaarden vervat in artikel 107, lid 1, van het VWEU en de interpretatie die eraan is gegeven in de rechtspraak van het Hof van Justitie. In dat verband valt niet uit te sluiten dat, achteraf beschouwd, bepaalde ondernemingen of bepaalde producties worden begunstigd, namelijk wanneer de steunregeling niet werkzaam kan zijn voor bedrijven die zijn gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, indien er door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest geen regelgevend kader zou worden gecreëerd inzake de overeenkomsten die met de betrokken bedrijven kunnen worden gesloten.

Ook indien de thans ontworpen federale regeling volledig “opengesteld” wordt voor een dergelijk toekomstig regelgevend kader (zie daarover de opmerkingen 4.1 en 4.2), moet die regeling worden gecombineerd met de relevante regelgeving van de gewesten om een volledig beeld te hebben op de verenigbaarheid van de ermee beoogde steunmaatregelen met artikel 107, lid 1, van het VWEU. Indien achteraf zou blijken dat ondernemingen gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad door de ontstentenis van een regelgevend kader van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest niet in aanmerking komen voor deze steunmaatregelen, kan de verenigbaarheid ervan met de zo-even aangehaalde verdragsbepaling problematisch zijn.² De Raad van State moet op dit punt dan ook een voorbehoud maken.

3.3. Indien de stellers van het ontwerp uitsluitel wensen aangaande de verenigbaarheid van deze steunmaatregelen met het Unierecht, mede in het licht van de onzekerheid aangaande de toepassing ervan in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, kunnen zij de ontworpen regeling alsnog aanmelden bij de Europese Commissie.

3.4. Er zal bovendien op moeten worden toegezien dat de publicatie- en monitoringverplichtingen bepaald in de artikelen 9 tot 12 van verordening (EU) nr. 651/2014 worden nageleefd.

² HvJ 6 september 2006, C-88/03, *Portugal t. Commissie*. Het gegeven dat het Hof van Justitie in zijn beoordeling rekening kan houden met de bijzondere situatie van regio's met constitutionele autonomie (zie K. LENAERTS en N. CAMBIEN, “Regions and the European Courts: Giving Shape to the Regional Dimension of Member States”, *European Law Review* 2010, 609-635), betekent nog niet dat zonder meer voorbij kan worden gegaan aan de zo-even geschetste mogelijke selectiviteit van de ontworpen steunmaatregel, aangezien vooral de feitelijke effecten van de maatregel bij die beoordeling doorwegen.

3.5. Ten slotte moet ook de aanmeldingsverplichting bepaald in artikel 25, lid 1, en zo nodig ook deze bepaald in artikel 28, lid 4, van richtlijn 2003/96/EG in acht worden genomen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikelen 2 en 3

4.1. Met betrekking tot de “energiebeleidsovereenkomsten” die vereist zijn voor bedrijven gevestigd in het Vlaamse Gewest, verklaarde de gemachtigde dat het gaat om een regeling

“voor de verankering van en voor blijvende energie-efficiëntie in de Vlaamse energie-intensieve industrie (niet VER-bedrijven & VER-bedrijven), definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 4 april 2014. De rechtsbasis voor deze energiebeleidsovereenkomsten is terug te vinden in artikel 7.7.1 van het Energiedecreet = Decreet houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid van 8 mei 2009”.

Wat betreft de “accords de branche” die vereist zijn voor bedrijven gevestigd in het Waalse Gewest verduidelijkte de gemachtigde het volgende:

“Les accords de branche sont des conventions environnementales au sens du code de l’environnement (en particulier, les articles D82 à D92, partie 6, du livre 1er du code de l’environnement).”

In het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zou nog geen regeling voorhanden zijn inzake overeenkomsten die met bedrijven worden gesloten die tot de toepasselijkheid van de ontworpen regeling inzake het verlaagde tarief kan leiden. De gemachtigde verklaarde in dat verband het volgende:

“Het invoeren van dergelijke regelingen behoort tot de bevoegdheden van de Gewesten. Het Vlaams Gewest heeft dergelijke regeling ingevoerd aan de hand van de ‘energiebeleidsovereenkomsten’ en het Waals Gewest aan de hand van de ‘accords de branche’. Het al dan niet invoeren van dergelijke regeling door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is geen federale bevoegdheid.

Het [ontwerp] voorziet [in] de mogelijkheid dat – indien het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een dergelijke regeling invoert – ook de bedrijven gevestigd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van eenzelfde verlaagd tarief kunnen genieten.”

4.2. Het klopt dat in de ontworpen bepalingen gewag wordt gemaakt van een “‘accord de branche’ afgeleverd door (...) het Brussels Hoofdstedelijk Gewest”, maar daarmee wordt niet op een voldoende rechtszekere wijze geanticipeerd op de mogelijke invoering van een overeenkomst door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest die vergelijkbaar is met hetgeen reeds bestaat in de twee andere gewesten. Zo kan er niet bij voorbaat van worden uitgegaan dat die overeenkomst “accord de branche” zal heten, nog afgezien van het gegeven dat er ook een Nederlandstalige benaming zal bestaan.

Om die reden, en mede gelet op hetgeen in opmerking 3.2 is uiteengezet, is het raadzaam om in de ontworpen bepalingen de woorden “of het Brussels Hoofdstedelijk Gewest” te

vervangen door de woorden “of een gelijkaardige overeenkomst afgeleverd door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest”.

4.3. In de ontworpen bepalingen wordt ervan uitgegaan dat het volstaat dat de betrokken overeenkomst door het bevoegde gewest is “afgeleverd”. Op de vraag wat gebeurt indien de overeenkomst niet wordt ondertekend door het bedrijf of door het bedrijf niet wordt nageleefd, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Indien de overeenkomst niet ondertekend werd door het bedrijf wordt deze ook niet aanzien als zijnde ‘afgeleverd’ door het betrokken Gewest. Bij de niet-naleving van deze regelingen worden de bepalingen van de betrokken Gewesten gevolgd.

Indien zij overgaan tot intrekking van de regeling, zal het verlaagde tarief inzake accijnzen ook niet meer van toepassing zijn.”

Er kan dan ook het best worden bepaald dat de betrokken overeenkomst niet alleen moet zijn afgeleverd door het bevoegde gewest, maar ook dat ze moet worden toegepast overeenkomstig de regelgeving van het bevoegde gewest.

Artikel 4

5. Op de vraag of met de omschrijving “iedere persoon die een economische activiteit uitoefent” in het ontworpen artikel 432, § 3, zesde streepje, wordt verwezen naar de term “zakelijk gebruik” in het ontworpen artikel 419, i), iii), eerste asterisk, die nader wordt omschreven in artikel 420, § 5, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“De term ‘economische activiteit’ stemt inderdaad overeen met de term ‘zakelijk gebruik’ zoals voorzien in artikel 420, § 5) van de programmawet van 27 december 2004.”

Het is ter wille van de rechtszekerheid aangewezen om in het ontworpen artikel 432, § 3, zesde streepje, ook de term “zakelijk gebruik” te hanteren.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique¹ et l'accomplissement des formalités requises.

*

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET

2. L'avant-projet a pour objet d'octroyer un taux réduit, applicable à la cotisation sur l'énergie, pour le gaz naturel utilisé comme combustible dans le cadre d'une consommation professionnelle, au profit d'entreprises titulaires d'une « energiebeleidsovereenkomst » délivrée par la Région Flamande ou d'un « accord de branche » délivré par la Région Wallonne ou la Région de Bruxelles-Capitale.

Ce taux réduit de 0,54 euro par MWh (pouvoir calorifique supérieur) figure à l'article 419, i), iii), de la loi-programme du 27 décembre 2004 (article 2 du projet). Le Roi est habilité à déterminer les « modalités d'application » concernant le taux réduit (article 3 du projet – article 420, § 7, en projet). Une disposition relative à l'enregistrement obligatoire pour les personnes exerçant une activité économique est adaptée afin de s'appliquer, désormais, également aux personnes qui souhaitent bénéficier du taux réduit (article 4 du projet – article 432, § 3, sixième tiret, en projet).

FORMALITÉS

3.1. Les auteurs du projet considèrent que le régime en projet satisfait aux conditions prévues à l'article 44 du règlement (UE) n° 651/2014 de la Commission du 17 juin 2014 'déclarant certaines catégories d'aides compatibles avec le marché intérieur en application des articles 107 et 108 du traité' (ci-après : règlement général d'exemption par catégorie), le régime étant ainsi exempté de l'obligation de notification à la Commission européenne, inscrite à l'article 108, paragraphe 3, du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (ci-après : TFUE). À ce sujet, le formulaire relatif à l'analyse d'impact préalable de la réglementation (AIR) expose ce qui suit :

« Le taux réduit est fixé à 0,54 euro par MWh; ce montant correspond au minimum européen de taxation prévu dans la Directive 2003/96/EC du Conseil du 27 octobre 2003 restructurant le cadre communautaire de taxation des produits énergétiques et de l'électricité.

L'application de ce montant est autorisé par les dispositions de l'article 44 du Règlement (UE) n° 651/2014 de la Commission du 17 juin 2014 déclarant certaines catégories d'aide d'état compatibles avec le marché intérieur en application des articles 107 et 108 du Traité; en l'occurrence, l'article 44 stipule que les régimes d'aide sous forme de réductions de taxes environnementales qui remplissent les conditions fixées par la Directive 2003/96/EC du Conseil du 27 octobre 2003 restructurant le cadre

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par « fondement juridique » la conformité aux normes supérieures.

communautaire de taxation des produits énergétiques et de l'électricité sont compatibles avec le marché intérieur au sens de l'article 107, paragraphe 3 du Traité ».

Dans la mesure où les conditions de la directive 2003/96/CE du Conseil du 27 octobre 2003 'restructurant le cadre communautaire de taxation des produits énergétiques et de l'électricité', notamment en ce qui concerne les niveaux minima de taxation qui y sont prévus pour les produits énergétiques, ainsi que les conditions du chapitre I du règlement (UE) n° 651/2014 sont effectivement remplies, le régime en projet ne doit pas être notifié à la Commission européenne.

3.2. Il n'en demeure pas moins que le régime en projet doit satisfaire aux conditions prévues à l'article 107, paragraphe 1, du TFUE ainsi qu'à l'interprétation qui en est donnée dans la jurisprudence de la Cour de justice. À cet égard, il n'est pas exclu qu'après coup, certaines entreprises ou productions soient favorisées, notamment lorsque le régime d'aide ne peut s'appliquer aux entreprises établies en région bilingue de Bruxelles-Capitale si la Région de Bruxelles-Capitale ne devait pas créer de cadre réglementaire en ce qui concerne les accords pouvant être conclus avec les entreprises concernées.

Même si le régime fédéral actuellement en projet est complètement « ouvert » pour un tel cadre réglementaire futur (voir à ce sujet les observations 4.1 et 4.2.), ce régime doit être combiné avec la réglementation pertinente des régions pour que l'on puisse se faire une idée précise de la compatibilité des mesures d'aide qui y sont visées avec l'article 107, paragraphe 1, du TFUE. S'il devait s'avérer par la suite que des entreprises établies en région bilingue de Bruxelles-Capitale ne peuvent bénéficier de ces mesures d'aide en raison de l'absence d'un cadre réglementaire dans la Région de Bruxelles-Capitale, la compatibilité du régime avec la disposition précitée du traité pourrait être problématique². Le Conseil d'État se doit dès lors de formuler une réserve à cet égard.

3.3. Si les auteurs du projet désirent être fixés sur la compatibilité de ces mesures d'aide avec le droit de l'Union, notamment au regard de l'incertitude relative à l'application du régime en projet dans la région bilingue de Bruxelles-Capitale, ils peuvent toujours notifier celui-ci à la Commission européenne.

3.4. En outre, il y aura lieu de veiller au respect des obligations en matière de publication et de contrôle prévues aux articles 9 à 12 du règlement (UE) n° 651/2014.

3.5. Enfin, l'obligation de notification prévue à l'article 25, paragraphe 1, et, le cas échéant, l'obligation inscrite à l'article 28, paragraphe 4, de la directive 2003/96/CE, doivent être respectées.

² CJUE, 6 septembre 2006, C-88/03, *Portugal c. Commission*. Le fait que la Cour de justice puisse tenir compte, dans son appréciation, de la situation particulière de régions bénéficiant d'une autonomie constitutionnelle (voir K. LENAERTS et N. CAMBIEN, "Regions and the European Courts: Giving Shape to the Regional Dimension of Member States", *European Law Review* 2010, 609-635) ne signifie pas pour autant que l'on puisse tout simplement ignorer la sélectivité éventuelle précitée de la mesure d'aide en projet, des lors que ce sont surtout les effets réels de la mesure qui influencent cette appréciation.

EXAMEN DU TEXTE

Articles 2 et 3

4.1. En ce qui concerne les « energiebeleidsovereenkomsten » requises pour les entreprises établies en Région flamande, le délégué a déclaré qu'il s'agit d'une mesure

« voor de verankering van en voor blijvende energie-efficiëntie in de Vlaamse energie-intensieve industrie (niet VER-bedrijven & VER-bedrijven), definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 4 april 2014. De rechtsbasis voor deze energiebeleidsovereenkomsten is terug te vinden in artikel 7.7.1 van het Energiedecreet = Decreet houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid van 8 mei 2009 ».

En ce qui concerne les « accords de branche » exigés pour les entreprises établies en Région wallonne, le délégué a précisé ce qui suit :

« Les accords de branche sont des conventions environnementales au sens du code de l'environnement (en particulier, les articles D82 à D92, partie 6, du livre 1er du code de l'environnement) ».

En Région de Bruxelles-Capitale, il n'existerait pas encore de régime relatif aux accords conclus avec des entreprises, qui peut donner lieu à l'applicabilité du régime en projet en ce qui concerne le taux réduit. À cet égard, le délégué a déclaré ce qui suit :

« Het invoeren van dergelijke regelingen behoort tot de bevoegdheden van de Gewesten. Het Vlaams Gewest heeft dergelijke regeling ingevoerd aan de hand van de 'energiebeleidsovereenkomsten' en het Waals Gewest aan de hand van de 'accords de branche'. Het al dan niet invoeren van dergelijke regeling door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is geen federale bevoegdheid.

Het [ontwerp] voorziet [in] de mogelijkheid dat – indien het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een dergelijke regeling invoert – ook de bedrijven gevestigd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van eenzelfde verlaagd tarief kunnen genieten ».

4.2. Si les dispositions en projet font en effet état d'un « 'accord de branche' délivré par (...) la Région [de] Bruxelles-Capitale », la mise en place éventuelle d'un accord par la Région de Bruxelles-Capitale qui est comparable à ce qui existe déjà dans les deux autres régions, n'est pour autant pas anticipée avec suffisamment de sécurité juridique. Ainsi, on ne peut présumer que cet accord s'appellera « accord de branche », indépendamment du fait qu'il existera aussi une appellation en néerlandais.

Pour ce motif, et compte tenu notamment de l'observation 3.2, il est conseillé de remplacer dans les dispositions en projet les mots « ou la Région [de] Bruxelles-Capitale » par les mots « ou un accord similaire délivré par la Région de Bruxelles-Capitale ».

4.3. Les dispositions en projet considèrent qu'il suffit que l'accord concerné soit « délivré » par la région compétente. À la question de savoir ce qui se passerait si l'accord n'est pas signé par l'entreprise ou n'est pas respecté par celle-ci, le délégué a répondu ce qui suit :

« Indien de overeenkomst niet ondertekend werd door het bedrijf wordt deze ook niet aanzien als zijnde 'afgeleverd' door het betrokken Gewest. Bij de niet-naleving van deze regelingen worden de bepalingen van de betrokken Gewesten gevolgd.

Indien zij overgaan tot intrekking van de regeling, zal het verlaagde tarief inzake accijnzen ook niet meer van toepassing zijn ».

Mieux vaut donc prévoir que l'accord visé doit non seulement avoir été délivré par la région compétente, mais doit également être appliqué conformément à la réglementation de la région compétente.

Article 4

5. À la question de savoir si la notion de « toute personne exerçant une activité économique » à l'article 432, § 3, sixième tiret, en projet renvoie au terme « consommation professionnelle » à l'article 419, i), iii), premier astérisque, en projet, qui est précisé à l'article 420, § 5, le délégué a répondu comme suit :

« De term 'economische activiteit' stemt inderdaad overeen met de term 'zakelijk gebruik' zoals voorzien in artikel 420, § 5) van de programmawet van 27 december 2004 ».

Dans un souci de sécurité juridique, il est dès lors recommandé d'employer le terme « consommation professionnelle » à l'article 432, § 3, sixième tiret, en projet.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME